

Carl-Erik Mortensen á Argjum svarar:

Mangt er í neyðini nýtt sum valagn!

Av tí at undirritaði hevur verið uttanlands seinastu árið er fyrst nú nóguligt at koma við viðmerkingum til ta grovu, idamliga og ábyrgdarleysu blaðskrivning móti Argja Kommunu og undirritaða, sum hevur verið í seinastuni.

Tá nakrir einstaklingar í Argjum ætla at skapa eina kommunu-gölu upp undir eitt bygdarráðsval burturúr einum keypsáttmála uppá eitt grundstykki, sum varð selt fyrri fleiri árum síðani, so haldi eg at tað má vera ógvuliga tunniligt við atfinningum móti hesum seinastu bygdarráðinum, sum hava sitið fyrri Argja Kommunu.

Alt subjektivt tvælt grundað á øvundsjúku, illvilja og manglandi vitan fær onga viðmerking frá undirritaða.

Grundstykkja-prísirnir eins fyrri øll

Í stuttum skal verða upplýst, at hetta nógvt umtalaða grundstykki varð keypt sum eitt vinnuøki ætlað til fiskavirki ella líkandi virki. Eingin keypari var tá til økið og kommunan átti onnur vinnuøki til taks. Prísurin var tann sami pr. kvadratmetur, sum øll onnur grundstykki vórðu seld fyrri í kommununi. Tá ið onnur tøl verða nevnd, stavar hetta frá at partvis byggingarvirki er íroknað. Hetta kemur sjálvandi afturat á umtalaða stykki.

Soleiðis kann staðfestast at prísurin uppá grundstykkini er eins fyrri øll í Argja Kommunu.

Gongdin í málinum

Upprunaætlanin var tá skjótast til bar eftir at allar metingar vórðu nærri kannaðar at fara í gongu við góðskingarvirki og onnur virki knýtt at fiskivinnuni. Men eftir drúgvur og kostnaðarmiklar kanningar og av tí at tíðirnar broyttust so nóg, var avgjört at útseta byggingina.

Av tí at matrikuleringin av ymiskum grundum ikki varð greið fyrr enn í fjør og tí at endaliga skýtið ikki kundi tinglestast varð av formellum grundum fyrspurningur lagdur fyrri bygdarráðið um at broyta keypsáttmálan frá 1984, frá »felag

undir stovnan«, til felag, sum var stovnað — persónarnir vóru teir somu. Somuleiðis varð biðið um loyvi at broyta ásetingina til virki, sum kundu skapa arbeiðspláss v.m. — herundir eisini evt. fiskavirki. Hetta var einmælt samtykt av bygdarráðinum. Síðani var skýtið endaliga tinglýst og í fyrstu atlaga yvir helvtin av keypsprísinum goldin, sum er nógvt meira enn sáttmálin kravdi.

Sosialurinn og Tingakrossur ábyrgdarleysir

Vit hava tibetur enn vinnufrælsi á Føroya landi. Í hvussu langa tíð kemur komandi val at visa, av tí at Sosialurinn og Tingakrossur, bæði bløð tengd at politiskum flokkum, sum hava og kunnu koma at hava ávirkan aftaná komandi lögtingsval, sýna eina óhugnaliga líkasælu viðvíkjandi tí teir skriva um persónar og felag. Uttan so mikið sum at kanna um grundarlag er fyrri slíkur grovum áløpum verður hetta sett á fremstu síðu.

Hetta má átalast og skirast sum ábyrgdarloysi á sera lágum støði.

Superkværlantur í bygdarráðið?

Hvønn forrætningspolitikk eitt felag førir við kemur ikki nökrum, tá ið tað liggir innan fyrri lógarráðinn rammur — og als ikki nökrum superkværlantum. Men at illgita ein vinning uppá 20-30 mió. kr. fyrri eitt grundstykki — tað er bæði tápuligt og heilt burturvið.

At illgita undirritaða fyrri maktmisnýtslu er eisini burturvið, av tí at eitt einmælt bygdarráð hevur góðkent fyrst søluna — tá var undirritaði ikki á fundi — og síðani ta smábroyting til felagið fær eitt navn.

Hetta er út um alt mark frekleiki frá nökrum einstaklingum sum so aldráðir vilja sleppa sær inn í bygdarráðið fyrri ein og hvønn pris.

Bygdarráðslimir eisini vinnurættindi

Ein kundi hugsað sær at spurt um ein bygdarráðslimur skal verða ómynduggjerdur sum borgari?

Ein kundi hugsað sær at

spurt um tað er eindomi í Føroyum at eitt privat felag fær eitt idnaðarøki til keyps frá kommununi?

Somuleiðis kundi ein hugsað sær at spurt um tað er eindomi í Føroyum at privatfelag, sum eigur eitt idnaðarøki í samráð við kommununa broytir byggiætlanir sínar?

Soleiðis kundu fleiri spurningar verið settir og svaraðir.

Viðmerkjast skal í hesum sambandi, at vit hava eina kommunulóg og eitt kommunueftirlit, sum virkar í slíkum føri og at eingin sála fer fram uttan við loyvi frá kommunala eftirlitinum, sum er Føroya Landsstýri.

Ásannast má, at alt er farið opið og ærliga fram í hesi málsviðgerð og vil okkara felag tí hava frið at arbeiða við fyrri sín um ætlanum — eins og onnur felag í Føroyum.

Annað tilfar av monnum í bygdarráðið

At brúka slík skitin vápn fyrri at koma sær fram at økend í Argja Kommunu og talar fyrri seg um persónarnar.

Vit byggja onga kommunu upp við at illgita og spilla út. Tað skal heilt annað tilfar av monnum til fyrri at stýra kommununi framyvir. Tað hava tey skjótt 14 árinu í bygdarráðinum sannført undirritaða um.

Argir, 5. október 1988
Carl-Erik Mortensen

Einaferð GEVALIA

— altíð
GEVALIA...ah!

tjak og meiningar

Um tað sonevnda hunda-óskilið

Í Dimmalætting 10. sept. skrivar »ein mamma« eitt lesarabrev við yvirskriftini: »Óskil — men ikki av hundum«. Hetta brævið er so gott og so beinrakið, at eg noyðist at geva henni viðhald. Ja, longu í yvirskriftini rakar hon plett.

Eg eri sjálv ein mamma. Og hóast eg ikki búgvi í Eysturoynni, so eri eg eisini ofta har og ferðist, av tí at eg eigi skyldfólk har. Og líkasum »ein mamma« má eg eisini siga, at eg kenni ikki til nakað hundaóskil nakra staðni har um leiðir.

Her sum eg búgvi eru nógvir hundar, sum ganga leysir. Og teir eru so fittir allir samli. Einkin problem, um eg mæti einum hundi ella fleiri — glað goyggi, lograndi halar og so at sleppa at kina teimum, hetta er mær ein so stór gleði, at eg havi ikki orð fyrri tí.

Og soleiðis er eisini, tá eg eri aðrastaðni, eitt nú í Eysturoynni. Jú, har eru nógvir hundar, men teir eru líka so fittir og blíðir sum her.

Tað er fyrst og fremst ein spurningur um at duga at siggja, hvussu alskín ein hundur er, um bert tú gevur honum loyvi til at visa tað. Og ikki minst, hugsa um, hvussu nógvt vit hava at takka hundunum. fyrri. Hvussu ofta hava teir ikki beinleiðis bjargað menniskjum? Og hvussu hevði verið vorðið, um hundarnir ikki gjørdu næstan alt

arbeiðið fyrri seyðamennin t.d., tá teir reka?

Eg haldi, at hundurin sum heild hevur uppiðrið eina munandi betri tækk, enn tann sum hann fær í Føroyum í dag. Eg havi ikki sjálv hund (longur), men hvønn tann einasta dag stendur eitt av hesum fittu beistunum uttan fyrri hurðina hjá mær. Og sjálvsagt fáa teir altíð ein góðan bita frá mær, sum eg havi lagt til síðis til tað sama. Og vissuliga er tað satt, tað sum sagt verður um hundar, at »tað veit, hvør seg hatar og hvør seg matar«.

Rætt er, at tað kemur fyrri, at ein hundur ger okkurt, sum ikki er so gott, t.d. av óvart kemur ov nær til seyðin, rennur eftir bilum osfr. Ja, O.K. sum t.d. at drepa nakrar hænur. Men eingin er feilafríur. Hvussu við okkum sjálvum? Tel saman ólukkurnar, sum hundarnir gera og sammet við alt tað ræðuliga, ið hendir av mannaávm! Eingin ivi um, at menniskjan er tann mest seka.

»ein mamma« nevnr allan harðskapin, herverk og innbrot osfr. framd av menniskjum. Og tað er rætt sum henda konan sigur, at tað sum hundarnir gera eru *bagaellir* í mun til alt hetta.

Mangan fært tú ikki blund í eyguni um náttina fyrri larmi. Bandittar mæla runt rópani av øllum alvi, knúsa flæskur í vegin, í rútur — ella í gronina á onkrum sak-

leysur. Hetta eru menniskju. Eg veit av erfaring, at tað nyttar einki at boðsenda lögregluna. Líkamikið hvussu grovt óskilið er av teimum tvibeintu, so verður bara einki gjørt.

Menniskjan kann loyva sær næstan alt. Sláa onnur næstan í hel, sorna iður garðar og annað, leggja á privat hús, standa eina heila nátt og buldra á hurðina hjá sovandi fólk, bróta inn alla staðni, ganga runt bygdina heilar nætur rópani og geylandi osfr. Alt hetta er í finasta lagi. Men hundurin — hetta fitta og sakleysa skepils — má faktiskt bara ikki røra seg.

Nei, einasta problemið vit hava við hundum er, at teir ofta verða ikki passaðir nóg væl. Og tá kann tað sjálvandi henda, at onkur verður »óvandar«. Men her hevur eigarin skyldina.

Men vit hava so sanniliga problemir við menniskjum. Tí skal mín áheitan til lögregluna — alla staðni í Føroyum — vera: Revsið allar brotsmenn, sum gera seg inn á onnur og hús teirra. Eisini teir, sum ikki passa og venja hundar sínar. Og latið so hundarnar hava frið, soleiðis at normal fólk kunnu njóta livið saman við hesum trúgvum vinum okkara, hundunum, og saman við allari náttúruni sum heild.

Ein onnur mamma

Framhald av síðu 8

bert ein fámatur flokkur av útvaldum yvirklassafólki, sum átti hesar ognir.

Ná, men eg má gevast nú. Eg havi eitt alment arbeiði at fara til, so eg eisini kann sleppa at mótmæla viðhvørt.

Edvard í Skorðini Joensen

**BJÓÐA IKKI MÆR!
EG KOYRI**

RÁÐIÓ FYRRI FERDSLUTRYGG